

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Το Τεύχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Λεωτὰ 25

ΕΤΟΣ Γ'.— ΔΡΙΘ. 3 (3Φ)

1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ-ΝΙΚΗΣ, 11-ΑΡ.ΤΗΛ.997

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΦΑΓΕΝΤΑΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΑΪΔΙΝΙΟΥ

Δεινῶς ἔπληξε τὸν Ἑλληνικὸν Προσκοπισμὸν καὶ πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν ἡ ἀναγγελία τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ ἐν Ἀϊδινίῳ Τοπικοῦ Ἐφόρου Νικολάου Αὐγερίδου, τῶν μετ' αὐτοῦ θανατωθέντων νεαρῶν προσκόπων καὶ δισχιλίῳ ἔτι ὁμογενῶν. Μέγας πατριώτης ὁ Ν. Αὐγερίδης ἐνεκολπώθη τὸν Προσκοπισμὸν μὲ ὄλον τὸν ἄγνον ἐνθουσιασμὸν τῆς εὐγενοῦς ψυχῆς του καὶ πολυτίμους κατὰ τὸ βραχὺ ἀτυχῶς διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του προσέφερεν εἰς τὴν προσκοπικὴν ἰδέαν ὑπηρεσίας. Περιτρέχων τὰ χωρία τοῦ Ἀϊδινίου, τοῦ Ναζλίου, τῶν Σωκίων, ἐκήρυττε τὰς ἀρχὰς τοῦ Προσκοπισμοῦ διὰ διαλέξεων προσερχόμενος ἅμα ἀρωγὸς εἰς πᾶν ἐθνικὸν καὶ κοινωφελὲς ἔργον καὶ συνεργαζόμενος μετὰ ζήλου καὶ εἰς τὸν «Σύνδεσμον τῶν Ἑλλήνων Ἀϊδινίου» καὶ εἰς τὰ διάφορα ἑλληνικὰ γυμναστικά σωματεία τῆς Ἰωνίας. Ἐπέπρωτο ὁμως ὄλην αὐτὴν τὴν δρᾶσιν ὁ ὑπέροχος ἐκεῖνος ἀνὴρ νὰ πληρώσῃ διὰ τῆς ζωῆς του καὶ πένθος βαρὺ νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν Προσκοπισμὸν ἡ ἀπώλεια τοῦ γενναίου τέκνου τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀγρίως κρουρηθέντων Προσκόπων. Δὲν εἶναι οἱ πρῶτοι, οἱ ὅποιοι ἔπεσαν θύματα ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς Προσκοπικῆς Ἰδέας καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν Προσκοπικῶν Ἐντολῶν, αἱ τραγικαὶ ὁμως περιστάσεις αἱ ὅποιοι συνώδευσαν τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα κατὰ φιλονόμων καὶ εὐεργετικωτάτων πολιτῶν καὶ ἀθῶων παίδων συγκινεῖ πᾶσαν ἑλληνικὴν καὶ χριστιανικὴν καρδίαν. Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη λεπτομερείας περὶ τοῦ συντελεσθέντος ἀνοσιουργήματος, οὔτε τὰ δνόματα τῶν δλίγων διασωθέντων προσκόπων, φαίνεται ὁμως, ὅτι οἱ νεαροὶ αὐτοὶ βλαστοὶ τοῦ Μεγάλου Προσκοπικοῦ Δένδρου δὲν ἐλησμόνησαν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Σῶμα ἔδωσαν, οὔτε τὰ νάματα τῆς διδασκαλίας τῶν ἐκλιπόντων ἀειμνήστων Ἀρχηγῶν καὶ Ἐφόρων των. Τὰ δνόματα ὄλων αὐτῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ ὄνομα τοῦ Νικολάου Αὐγερίδου ἀναγραφόμενα ἐν τῇ στήλῃ τῶν γενναίων τοῦ Σώματος θέλουσι παραμείνει ἕσαι ἀξιόζηλον παράδειγμα πρὸς μίμησιν εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας πιστῶς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ διδάγματα τοῦ Σώματος καὶ εἰς μνήμην αἰωνίαν τῆς μεγάλης θυσίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΕΦΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἄρ. 48

Ἡμερησία διαταγὴ τῆς 27 Ἰουνίου 1919

Ἐπὶ τῇ ὀδυνηρᾷ ἀναγγελίᾳ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου Ἀϊδινίου Νικολάου Αὐγερίδου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὑπὸ τῶν βαρβάρων ὀρδῶν θανατωθέντων προσκόπων μετὰ τῶν ἄλλων μαρτυρησάντων ὁμογενῶν τοῦ Ἀϊδινίου, ἐντελλόμεθα πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ προσκοπικὰς περιφερείας, ὅπως τὴν 14 Ἰουλίου 1919 τελέσωσιν αἱ ὁμάδες ἱερατικῶν μνημόσυνον Προσκοπικὸν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν αὐτῶν, συγκεντρούμεναι ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτῶν, ἢ ὅπου ἄλλοῦ εὐρεθῶσιν ἐστρατοπεδευμένοι. Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μνημοσύνου εἰς ἐνδειξιν τοῦ πένθους τοῦ Σώματος αἱ σημαῖαι τῶν ὁμάδων νὰ ἐπαρθῶσι μεσίσιτοι καὶ ν' ἀπαγορευθῇ πᾶσα προσκοπικὴ ἐργασία.

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος καὶ α.α.

M. ΜΙΝΔΛΕΡ

ΤΡΑΓΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Σπαρακτικά ἔντως εἶναι αἱ πληροφορίες, αἱ πληροφορίες, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν ἐρχόμεναι ἐκ τοῦ πολυπαθοῦς Ἀϊδινίου διὰ τῶν διασωθέντων ὀλιγῶν δυστυχῶν κατοίκων αὐτοῦ. Τὸ πτώμα τοῦ ἀειμνήστου Τοπικοῦ Ἐφόρου μας Ν. Ἀυγερίδου εὐρέθη κατατρυπημένον ἀπὸ λογχισμούς! Καὶ γύρω εἰς τὸ πτώμα τοῦ Ἀυγερίδου 20 πρόσκοποι σφαγμένοι ἀγρίως!! Ἀναμένομεν τὰ ὄνόματά των ἵνα μεταδώσωμεν αὐτὰ εἰς τὴν ἀθανασίαν.

Οἱ διασωθέντες ὀλίγοι ἀπὸ τῆς σφαγῆς τοῦ Ἀϊδινίου εἶχον κλεισθῆ εἰς τὸ κτίριον τοῦ Διοικητηρίου καὶ περίτρομοι ἀνέμενον τὴν τύχην τῶν πολλῶν συγγενῶν καὶ συμπολιτῶν των, ὅταν τὴν πρῶταν διέκριναν κινήσεις στρατιωτῶν εἰς τοὺς πέριξ λόφους, καὶ ἀνεγνώρισαν αὐτοὺς ὡς Ἕλληνας στρατιώτας. Ἐσκέφθησαν ἀμέσως, ὅτι ὤφειλον νὰ τοὺς εἰδοποιήσωσιν, ὅτι ἐντὸς τοῦ Διοικητηρίου ὑπάρχουν φυγάδες Χριστιανοί. Δύο πρόσκοποι, οἱ μόνοι ἐναπομείναντες, ἀνέλαβον μετὰ θάρρους τὴν κινδυνώδη ταύτην ἀποστολήν.

«Ὁ πόθος μου εἶναι, ἔγραφεν εἰς μίαν ἐπιστολήν του ὁ Ἀυγερίδης, νὰ φέρω μίαν ἀναγέννησιν εἰς τὰ μέρη μας. Ἀνερευνῶ μὲ τὸ μάτι τῆς ψυχῆς τὴ Νιόττη καὶ τὸν Λαδὸν τῶν μερῶν μας καὶ εὐρίσκω τὸν πόθο τῆς ἀναγεννήσεως νὰ κοχλάζῃ εἰς τὰ στήθη των.» Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν του, τὴν ἐποίαν ἔγραψεν ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου του ἔγραφε: Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς κατοχῆς οἱ πρόσκοποι μας προσέφεραν πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν στρατὸν μας, τὸ ἴδιον ἐχειρίνη καὶ εἰς... Μόνον οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι... δὲν ἠξιώθησαν ἀκόμη νὰ ἴδουν εἰς τὴν πόλιν των τὸν ἀπελευθερωτικὸν μας στρατὸν καὶ εὐρίσκονται εἰς ἀγωνίαν».

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐπαναληφθείσης τῆς ἀπροσκόπτου κινήσεως τῶν ὁμάδων μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθητικῶν διαγωνισμῶν καὶ ἐξετάσεων ἤρχισαν ἀδεῖα τοῦ κ. Ἐφόρου Ἀτικοβοιωτίας μετὰ τῶν ἄλλων ἐργασιῶν αἱ ἐκδρομαὶ καὶ αἱ συσταθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Γ. Ε. κ. Μετὰ στρατοπεδείαι. Οὕτω ἀμέσως ἀπὸ τῆς 29 Ἰουνίου ἢ 3ῆ Ο.Α. Ναυτοπροσκόπων μετέβη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑπαρχηγοῦ τῆς Γεωρ. Μίνδλερ—τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Ἡσαΐα διατρίβοντος χάριν τῶν Πανσυμμαχικῶν Ἀγώ-

νῶν ἐν Παισιόις—καὶ ἐστρατοπεδέυσεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου παραχωρηθεῖσαν διὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ μονίμου στρατοπέδου Ναυάρχου Clifton Brown ἔκτασιν εἰς Βοῦλαν.

Ταύτην ἠκολούθησε τὴν 1 Ἰουλίου ἢ 8ῆ Ο.Α. ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Σ. Ράνιου, στρατοπεδέυσασα εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Ἐκδρομὴν εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτὸ διήμερον ἐξετέλεσεν ἢ 4ῆ Ο.Α. ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν τῆς Κ. Πρόκον, ἐνῶ ἢ 6ῆ καὶ ἢ 10ῆ ἐξέδραμον τὴν 30 Ἰουνίου εἰς Σαλαμίνα, ἢ δὲ 7ῆ εἰς Σκουντούπη τοῦ Ἡφισσοῦ.

Διὰ θερινὰ στρατόπεδα ἐτοιμάζονται ἤδη καὶ αἱ μὴ ἐκτελέσασαι ἔτι τοιαῦτα ὁμάδες Ἀθηνῶν.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ

Τὴν προτελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰουνίου μεγάλην ἤγεν ἑορτὴν ὁ Προσκοπισμὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐγένετο εἰς τὸ Μασλάκ τοῦ Πέραν ἢ ὀρκωμοσίᾳ τῶν Ἑλλήνων προσκόπων παρουσίᾳ τῶν αὐτόθι ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς. Τὴν ἐσπέραν ἐπανερχόμενοι οἱ ὀρκισθέντες ὑπερτετρακόσιοι πρόσκοποι διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Πέραν ἐπευφημοῦντο ἐνθουσιωδῶς. Πρὸ τῆς ἀγγλικῆς Πρεσβείας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Προξενείου ἐχαιρέτησαν διὰ τῶν κοντῶν, ἐνῶ οἱ πρὸ τῶν ἰδρυμάτων τούτων φρουροῦντες σκοποὶ παρουσίαζον ὄπλα πρὸς χαιρετισμὸν τῆς προσκοπικῆς σημαίας τοῦ Σώματος.

ΣΜΥΡΝΗ

Οἱ τῆς Σμύρνης καὶ τῶν περιχώρων πρόσκοποι πληθύνονται, ἀμιλλώμενοι πάντοτε κατὰ πόλεις ποιοὶ νὰ ἐπιδείξωσι τὴν ἐθνικωτέραν ἐργασίαν. Αἱ πελευπῶν συσταθεῖσαι δύο ὁμάδες Βρουύλων ἐκ μαθητῶν ἢ μία καὶ ἐκ παιδῶν τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ ἢ ἐτέρα ἐπιτελοῦσιν ὄντως θαύματα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ρέκτου ἀρχηγοῦ Μαρίνου Δ. Χ' Μιχαὴλ καὶ τοῦ ὑπαρχηγοῦ Λουκιανοῦ Κολαποθίδου. Ἦδη ἐτοιμάζεται καὶ τρίτη ἢ ὁποῖα δὲν θὰ βραδύνη συμπληρουμένη νὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισίν της.

Ἡ Γλάρος

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ὁ Νέος Ὄργανισμὸς τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων εἰς καλλιτεχνικὸν τεῦχος καὶ πωλεῖται πρὸς 60 λεπτά.

Γράψετε εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀποθήκης, Νίκης 11.

ΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

(Άφιερούται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Προσκόπων κ. Ἀλέκον Φωτιάδην)

Στ' ἀδύνατά του γόνανα πῆρ' ὁ παπποῦς τὸν πρόσκοπο
στὰ ῥάματα τὸν ἐκύτταξε, τὸν φίλησε στὸ πρόσωπο
καὶ τῆς γαλάζιας τραχηλιάς σηκώνοντας τὴν ἄκρη,
Χιονάτη γέρνει κεφαλή κι' ἕνα σφογγίζει δάκρυ

Καὶ μὲ τὰ δυὸ τὰ χέρια του τὴν εὐμορφὴν τὴν κεφαλὴν
τοῦ πρόσκοπου, τὴν ἔστρεψε πρὸς τὴν Ἀνατολὴν
κι' ἀπ' τὴν κουβένταν τὴν γλυκεῖαν ποῦ γίνονταν ὡστόσο
ἕνα ξεδιάλεγα καλά: — «Σὰν θενὰ μεγαλώσω!..»

Σμύρνη—Ἰούλιος

ΚΩΝΣΤ. Α. ΜΑΓΝΗΣ

**Η ΑΓΓΛΙΚΗ
ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑ !**

*Πῶς θὰ μάθετε νὰ συνεννοήσθε καὶ νὰ
γράφετε ἕνα εὐκόλο γράμμα ἀγγλικά
σὲ 20 Μαθήματα !*

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

Συνέχεια

Μεταφράστε τὸ κατωτέρω θέμα στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἔπειτα προσπαθήστε κυττάζοντας τὸ ἑλληνικὸ κείμενο νὰ τὸ γράψετε ἀγγλικά χωρὶς λάθη.

What are you going to have for dinner? Bring me a soup, some fish and two boiled eggs. — Do you drink wine? No; I never do. — Don't listen to him; he is a silly (σίλλι, ἀνόητος) boy. — Go downstairs, Mary, and tell John to wait for me: I shall be down (θὰ κατεβῶ) in a minute. — How much the pears? (πέαρ, ἀχλάδι — πόσο τ' ἀχλάδια;) — They are not ripe: give me two pounds (πάουνδ, λίτρα) of apples. — When you get in an office you must take off your hat. — Go and get me a newspaper. — No newspapers are published to-day because the printers (πρίντερ, τυπογράφος) went on strike (to go on strike (στράϊκ ἀπεργῶ)). Do you think that the papers (ἔφημερίδες) will be out (θὰ ἐκδοθοῦν) to-morrow? I don't know; ask the printers. — Do you see that man with the big red nose and the long beard? (βήαρδ, γένεια). He is Jim's father. — Father says he does not want us to go to the theatre to-

night. — Tell Mr. Smith that I should be very much obliged to him if he could come to my office to-morrow morning at nine thirty (σιτς 9 καὶ μισή). How long have you been in Athens? Only ten days. — How do you like the city? (σίτι, πόλις). — I think Athens is one of the most beautiful cities in the whole world (οὐεϋρλδ, κόσμος).

Εἰς τὸ μάθημα τοῦ περασμένου φύλλου ἔμειναν μερικὰ λάθη εἰς τὰς ἀγγλικὰς λέξεις. Ἄν καὶ οἱ παρακολουθοῦντες τὰ μαθήματα θὰ τὰ καταλάβουν εὐκόλα, ἀφοῦ στὸ λεξιλόγιον ἢ λέξεις εἶνε γραμμέναι σωστὰ ἐν τούτοις ἀναφέρουμε μερικὰ. Εἰς τὸ τρίτον Γύμνασμα ἀντὶ what we eat γράφει what we eat. Ἔφετετε τί θὰ πῆ ἢ δευτέρα φράση; Εἶνε χυδαία ἔκφραση καὶ θὰ πῆ: τί ξεροῦμε, δηλ. ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ ἠθέλαμε νὰ ποῦμε! Ἐπειτα ἀντὶ ο'clock γράφετε ο'clock, ἀντὶ dinner θὰ ἴδῃτε dinner, στὸ τέλος τῆς σελίδος ἀντὶ on λέγει οὐκ καὶ ἕνα δυὸ μικρὰ λάθη ἀκόμη ποῦ καταλαβαίνονται εὐκόλα.

Ἐπιθυμῶ ὅσα παιδιὰ παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα νὰ μοῦ γράφουν πῶς πηγαίνουν, τί δυσκολίες βρίσκουν κλπ. γὰ νὰ τοὺς ἀπαντήσω διὰ μέσου τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων». Ἐπίσης θὰ ἤθελα νὰ μοῦ ποῦν ἂν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀγνώστους μαθητὰς μου ἐπεχείρησε νὰ διαβάσῃ ἔφημερίδα ἢ βιβλίον ἢ τίποτ' ἄλλο καὶ τί κατάφερε. Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν μαθημάτων εὐχαρίστως θὰ βοηθήσω ὅσους θέλουν νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν σπουδὴν μιᾶς γλώσσης ποῦ ὀμιλεῖται σήμερον σὲ κάθε ἄκρην τῆς γῆς, ποῦ κατέστη ὅχι μόνον χρήσιμος, ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητος γιὰ κάθε ἐργασία.

Ὁ Καθηγητὴς Δας

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Εἰς τὴν Λιέγην οἱ Γερμανοὶ ἐτοιχοκόλλουν τὰ ἀνακοινωθέντα περὶ μιᾶς μάχης εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν. Ἐνα βράδην ἐτοιχοκόλλησαν ὅτι συνέλαβον 7,000 χιλιάδες αἰχμαλώτους καὶ ἔθεσαν 40 τηλεβόλα ἐκτὸς μάχης.

Μερικὰ διαβολόπαιδα, τὴν νύκτα, ἔσβυσαν τὰ τρία μηδενικά ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ προσέθεσαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τηλεβόλων. Τὴν πρωίαν ὁ κόσμος ἐδιάβαζε τὸ Γερμανικὸ ἀνακοινωθὲν τὸ ὁποῖον ἔλεγε:

«Συνελάβομεν 7 αἰχμαλώτους καὶ ἐθέσαμεν 40 χιλ. τηλεβόλα ἐκτὸς μάχης».

Ὁ Γερμανὸς φρούραρχος ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ διέταξε νὰ εἰσέρχωνται οἱ κάτοικοι τὸ βράδην εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀντὶ τῶν 10 εἰς τὰς 7.

Κέρκυρα Χ. Μαρῶτης

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

1 Ιουλίου, 1919

Διά τούς μάρτυρας

Τὸ παρὸν τεύχος ἀφιερῶνται εἰς τοὺς Προσκόπους τοὺς πεσόντας θύματα τῆς Τουρκικῆς θηριωδίας καὶ ἀτιμίας εἰς τὸ Ἄϊδίγι. Εἰς τὰς μεγάλας θυσίας ποῦ προσφέρονται εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας στὴ Μικρὰ Ἀσία, εἰς τὸν σωρὸν τῶν θυμάτων ποῦ ἡ τουρκικὴ τυραννία εἰς τὰς τελευταίας τῆς στιγμᾶς λυσσῶσα ἀφίνει, ἦτο πεπρωμένον νὰ πέσουν καὶ Πρόσκοποι, νὰ πέσουν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἱερωτέρου καθήκοντός των. Τὰ δνόματά των θὰ μείνουν ἀθάνατα, θὰ τὰ φέρονουν γραμμένα πάντα οἱ Πρόσκοποι μέσα στὴν καρδιά των. Μέσα εἰς τὰ δάκρυα ὅμως διὰ τὴν ἀπώλειαν τόσων ἀθῶων ὑπάρξεων, ἀνάνδρων κατασφαγισῶν ἃς ἀφήσωμεν νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ ἀχτίδα τῆς ἐλπίδος καὶ τὸ μαῦρο πένθος ποῦ σκεπάζει σήμερα τὸ μέτωπον τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» ἃς ἐλπίζωμεν πῶς γρηγόρα θὰ διαλυθῇ κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς Ἐλευθερίας.

Τὸ παρὸν τεύχος.

Καὶ τὸ παρὸν τεύχος ἐκδίδεται ἀνώμαλα καὶ δικτασέλιδο μόνον. Ἄς μὴ ξενοῦν ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι αἱ δυσχερείαι ἐξακολουθοῦν, καὶ πολλαπλασιάζονται. Οἱ τυπογράφοι ἐξακολουθοῦν ἀπεργοῦντες. *Ἐπρεπε νὰ περιέλθωμεν ὅλα τὰ Τυπογραφεῖα ἐκλιπαροῦντες, ὅπως μᾶς βγάλουν ἔστω καὶ δικτασέλιδον φύλλον.* Καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε ὁ κ. Ἰωάν. Βάρτος, Διευθυντῆς τῶν Γραφείων τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, ὁ ὁποῖος κατάφερε νὰ μᾶς τυπώσῃ, ὁ ἴδιος καὶ ἡμεῖς γνωρίζομεν μὲ πόσας δυσκολίας εἰς τὸ ἰδιόκτητον Τυπογραφεῖόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους, ἀρ. 21 δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ βγάλουμε οὔτε αὐτὸ τὸ φύλλον. Πάντως ἐλπίζομεν ὅτι τὸ προσεχὲς τεύχος τῆς 15 Ἰουλίου θὰ κατορθωθῇ νὰ εἶναι ἕτοιμον μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

Διά τὰς περιφερείας.

Παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ προσκοπικαὶ περιφερείαι, νὰ μᾶς καθιστοῦν ἐγκαίρως ἐνημέρους τῆς πωλήσεως τῶν φύλλον τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων», δηλοῦσαι συγχρόνως πόσα τεύχη χρειάζονται διὰ κάθε ἔκδοσιν. Τὸ λέγομεν αὐτὸ, ἐπειδὴ μιὰ-δυὸ περιφερείαι οὔτε ὅτι ἔλαβον τὰ φύλλα δὲν ἀπεφάσισαν ἀκόμη νὰ μᾶς ποῦν. Ἐπίσης ἂν ἔχουν ἐπιστροφὰς ἃς μᾶς τὰς στείλουν. Μᾶς χρειάζονται, διότι οἱ ἀναγνώσται μᾶς διαρκῶς παραγγέλλουν περασμένα φύλλα καὶ δυὸ ἢ τρεῖς ἀριθμοὶ ἐξηνητήθησαν.

Ὁ Ἀρχισυντάκτης

ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΣΠΗΤΙ

Στὸ σκοτεινὸ καὶ σιωπηλὸ δωμάτιο, ἡ μητέρα κάθεται μόνη, μὲ τὰ χέριχ ἐνωμένα στὰ γόνατα.

Τὸ πρωσωπὸ τῆς ἐκφράζει ἀνησυχία καὶ πόνο.

Μὰ, γιατί εἶναι λυπημένη; Ποιὰ προσυχητὴ ξυμφεύγει ἀπὸ τὰ τρεμάμενα χεῖλια τῆς;

Μήπως ἔχασε κανένα πολυαγαπημένον παιδάκι, ποῦ *μάταια τὸ περιμένει νάρθη;*

Ὅχι! ἡ μικροῦλα τῆς Ρίτα, ἀπόψε γύρισε ἀπ' τὸ σχολεῖο, καὶ σὺ τετραδιό τῆς ἦτανε σιμειωμένοι πολὺ καλοὶ βιβλιοί...

Ἄ! πόσο τὴν ἐτριξε στοργικὰ στὴν ἀγκαλιὰ.

Μὰ, ἔκλαιγε, σὲ ἀγκάλιασμά τῆς...

— Ὁ μπαμπᾶς σου, δὲ γύρισε, τῆς εἶπε. Χωρὶς ἄλλο εἶνε ἀκόμη στὴν ταβέρνα! Θεέ μου! Τί δυστυχία! Πήγαινε, παιδάκι μου! Πήγαινε νὰ τὸν βρῆς. Νὰ τοῦ πῆς, ὅσο μπορεῖς ποῖο γλυκά, νὰ γυρίσῃ σπῆτι...

Κι' ἡ μικροῦλα πῆγε στὸ καταραμένον ἐκεῖνο μαγαζὶ ποῦ τοὺς κλέβει τὴν εὐτυχία τους.

Ὁ πατέρας τῆς καθότανε κάτω ἀπ' ἕνα κίόσκι μαζὶ μ' ἕνα σύντροφο τοῦ πιωτοῦ.

Τὸν ἐπληγίασε φοβισμένη.

— Μπαμπᾶ, τὸ φαί εἶναι ἕτοιμο κι' ἡ μαμά σὰς περιμένει.

— Μπορεῖτε νὰ φάτε, χωρὶς ἐμένα! ἔκανε βάνουσα ὁ κακὸς πατέρας.

— Ἐλα, μπαμπάκα μου, γὰ νὰ μὴν κλαίῃ πιὰ ἡ μαμά!

Ἐκεῖνος ἄρχισε νὰ βρίζῃ κι' ἤθελε νὰ τὴν διώξῃ.

Ἡ μικροῦλα λύθηκε στὰ δάκρυα, μόνον δὲ αὐτὴ τὴ φράξ ἡ καρδιὰ τοῦ «πατέρα» ἐξόπνισε.

Σηκώθηκ ἀμύλητος, ἔπικσε τὸ χέρι ποῦ τοῦ δυνότανε, καὶ μὲ κλονισμένον βῆμα ἀκολούθησε τὸ κοριτσάκι του.

Ἐπῆσε σπῆτι, καὶ χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ κυτάξῃ τὴ γυναῖκα του στὸ πρόσωπο, ἔπεσε στὸ κρεβάτι, ντυμένος, ὅπως ἦταν...

Κι' αὐτὴν ἀκόμα τὴν νύχτα, ἡ φτωγὴ γυναῖκα κοιμήθηκε μὲ τὴν ἴδια λύπη, ἐνῶ ἡ μικροῦλα τῆς δνειρευότανε τὸ καταραμένον ἐκεῖνο σπῆτι ποῦ κάνει τίς μαμάδες καὶ τὰ παιδιὰ νὰ κλαίνε...

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΣΠΥΡΟΣ Γ. ΚΑΛΦΑΡΕΝΤΖΟΣ

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΟΝ...

Ἐνας φοιτητῆς, τὸν ὁποῖον κατηγοροῦσε ὁ πατέρας του πῶς δὲν τοῦ ἄρκουον τὰ χρήματα ποῦ τοῦ ἔστειλε γιατί τὰ ἔδινε στοὺς δανειστάς του, ἀπάντησεν ὡς ἐξῆς: «Σεβαστέ μου πατέρα—Μὴν νομίσης πῶς τὰ χρήματα ποῦ μοῦ στέλνεις τὰ δίνω στοὺς δανειστάς μου, ὅπως μοῦ γράφεις. Σοῦ δίδω τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου, ὅτι τὰ ξοδεύω γιὰ τὰς ἀνάγκας μου καὶ οὔτε μιὰ δραχμὴ δὲν ἐπληρώσω ἀκόμη γιὰ τὰ χρέη μου....»

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ 15^{ης} ΙΟΥΛΙΟΥ

Θὰ κυκλοφορήσῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας

Πρόσκοποι της Κύπρου έχοντες εις τὸ μέσον αὐτῶν τὸν Ἀρχηγὸν των κ. Δουίζον Φιλίππου

ΦΡΑΝΣΕΖ ΚΟΔΓΚΣΩΝ ΜΠΑΙΡΝΕΤ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΡΔΟΣ ΦΟΝΤΛΡΟΎ.

[Συνέχεια]

— Ξέρετε; τοῦ ἔλεγε ὁ μικρὸς στὸ δρόμο, δὲν ἔχω ἰδέα τί θὰ πῆ κόμης.

— Ἀλήθεια;

— Ναί καὶ πιστεύω πῶς ἀφοῦ πρόκειται νὰ γίνω ἔπρεπε κατὶ νὰ ξέρω κ' ἐγώ, ἔ;

— Βέβαια.

— Λοιπὸν δὲν μοῦ ἐξηγεῖτε σεις, κ. Χάβιζαμ, τί χρειάζεται γιὰ νὰ γίνῃ ἓνας ἄνθρωπος κόμης καὶ ποῖος τοὺς κάνει τοὺς κόμητας;

— Τοὺς κάνει ὁ βασιλέας. Γιὰ νὰ γίνῃ ἓνας κόμης πρέπει νὰ ἔχη κάμη κατὶ καλὸ ἢ νὰ ἔχη προσφέρει κάποια μεγάλη ὑπηρεσία.

— Ἄ! δηλ. ὅπως γίνεταί σ' ἐμᾶς ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας;

Μετάφρασις ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ ὑπὸ Ἄδου Ἀλεξ

— Ναί, μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἄλλο πρᾶγμα ἓνας Πρόεδρος Δημοκρατίας καὶ ἄλλο ἓνας κόμης.

— Τοῦ κάνουν διαδήλωση, τοῦ κάνουν λαμπροδοφορίες;

— Ὁ κ. Χάβιζαμ ἐβῆξε λιγάκι στενοχωρημένος κ' ἐπροσπάθησε νὰ τοῦ δώσῃ νὰ ἐννοήσῃ.

— Οἱ κόμητες, εἶπεν, εἶναι ἐπίσημα πρόσωπα.

— Καὶ ὁ Πρόεδρος τὸ ἴδιο, διέκοψεν ὁ Σέδρικ, ἐνῶ ὁ κ. Χάβιζαμ ἐπεχείρησε γιὰ τρίτην φοράν νὰ τοῦ δώσῃ νὰ καταλάβῃ. Τέλος, ἀφοῦ τοῦ ἐξήγησε συντομώτερα καὶ μὲ ἀπλᾶ λόγια πῶς γίνεταί ἓνας ἄνθρωπος κόμης καὶ πόσο παλαιὸ ἦταν τὸ ὄνομά του ἐξηκολούθησε:

— Ἦχουν κ' ἄλλο ἓνα καλὸ οἱ κόμητες, εἶπε,

είναι πολύ πλούσιοι, κι' εκύτταξε προσεκτικά τὸν μικρὸν γιὰ νὰ καταλάβῃ τί ἐντύπωση θὰ τοῦ ἔκανε αὐτό.

— "Α! αὐτὸ εἶναι καλό! ἀνέκραξεν ὁ μικρός, θὰ μοῦ ἄρесе πολὺ νὰ εἶμαι πλούσιος!

— Ναι; Καί γιατί;

— Γιατί θάκανα τόσα πολλὰ πράγματα ἂν εἶχα λεπτὰ. Πρῶτα ἀπ' ὅλα θάπερνα μιὰ τέντα γιὰ τὴ γυναῖκα ποῦ πουλεῖ τὰ μῆλα καὶ θὰ τῆς ἔβαζα καὶ ἓνα μαγγάλι κοντά της γιὰ νὰ μὴν κρυώνουν τὰ πόδια της. Θὰ τῆς ἀγόραζα ἓνα σάλι χανδρὸ καὶ θὰ τῆς ἔδωκα καὶ ἓνα δολλάριο τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ μὴν ἀναγκάζεται νὰ βγαίνει ἔξω ὅταν βρέχει.

— Καί τί ἄλλο θάκανες;

— Θάπερνα τῆς Ἀγαπημένης μου ἓνα σωρὸν πράγματα χρυσῆς δακτυλήθρες, βελόνες δακτυλίδια κι' ἓνα ἀμάξι γιὰ νὰ τὴν πηγαίνω περίπατο. Θὰ τῆς ἔπερνα κι' ἓνα κόκκινο φόρεμα, ἀλλὰ δὲν τῆς ἄρουν παρὰ μόνον τὰ μαῦρα. Ὑστερα ἔχουμε τὸν Δίκ.

— Ποιὸς εἶν' ὁ Δίκ; ἐρώτησεν ὁ κ. Χάβιζαμ.

— Ὁ Δίκ εἶν' ἓνας λοῦστρος, ὁ καλύτερος λοῦστρος ἀπ' ὅσους ὑπάρχουν στὴν Ἀμερικὴ. Κανεὶς ἄλλος δὲν γυαλίζει παπούτσια ὅπως αὐτός. Στέκει ἐδῶ πάρα κάτω στὴ γωνία τοῦ δρόμου καὶ τὸν ξέρω ἀπὸ χρόνια. Ὅταν ἤμουνα πολὺ μικρὸς πήγαμε περίπατο μετὰ τὴν Ἀγαπημένην μου μιὰν ἡμέρα κι' ἐνῶ ἔπαιζα μ' ἓνα μεγάλο τόπι ἔξαφνα μοῦ πέφτει τὸ τόπι στὸ δρόμο ἀνάμεσα στ' ἀμάξια καὶ στ' αὐτοκίνητα καὶ ἄρχισα νὰ κλαίω. Τότε ὁ Δίκ, ποῦ ἐγυάλιζε τὰ παπούτσια ἑνὸς κυρίου καὶ μετὰ εἶδε ποῦ ἔκλαιγα, πετάγεται μέσα στ' ἀμάξια, ἀρπάζει τὸ τόπι καὶ μοῦ τὸ δίνει. Ἀπὸ τότε τὸν ἀγαπῶ πολὺ καὶ θὰ ἤθελα πολὺ νὰ τοῦ κάμω καλό.

— Σὰν τί καλὸ λοιπὸν θὰ τοῦ ἔκανες ἂν εἶχες χρήματα;

— Νά, θὰ τοῦ ἀγόραζα ἓνα καινούργιο κασελάκι δικό του καὶ θὰ τοῦ ἔλεγα νὰ δουλεύῃ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, γιατί ξέρετε, τώρα τὸν ἔχει ἓνας ἄλλος μεγάλος λοῦστρος. Αὐτὸς τοῦ ἔδωσε τὸ κασελάκι κι' ὅ,τι λεπτὰ κερδίζει τοῦ τὰ δίνει. Δὲν εἶναι διόλου καλὸς ὁ μεγάλος λοῦστρος καὶ ὁ καυμένος ὁ Δίκ ὑποφέρει πολὺ.

Δὲν ὑπῆρχεν ὠραιότερη εὐχαρίστηση ἀπὸ τοῦ ν' ἀκούῃ κανεὶς τὸν μικρὸν λόρδον νὰ μιλά, ὁ κ. Χάβιζαμ τὸν ἄκουε μετὰ μεγάλο ἐνδιαφέρον.

— Μὰ γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου, τοῦ εἶπε, δὲν θάκανες τίποτε;

— "Α! πολλὰ πράγματα! Θάδωκα πολλὰ λεπτὰ

στὴ Μαίρη γιὰ τὴν ἀδελφὴ της τὴ Βριγίτα ποῦ ἔχει 12 παιδιὰ καὶ θ' ἀγόραζα κι' ἓνα χρυσὸ ρολοῖ γιὰ τὸν κ. Χόμπς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνοίξεν ἡ θύρα καὶ μπήκεν ἡ Κα Ἐρολ.

— Μὲ συγχωρεῖτε ποῦ ἄργησα λίγο νὰ παρουσιασθῶ, εἶπε μετὰ γλυκύτητα ἀλλὰ εἶχεν ἔλθει μιὰ φτωχὴ γυναῖκα καὶ φυσικὰ ἔπρεπε νὰ τὴν δεχθῶ.

— Ἀκριβῶς γιὰ τοὺς φτωχοὺς σας ἐμιλούσαμε μετὰ τὸν λόρδον Φοντρλόϋ, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Χάβιζαμ, ἐνῶ ὑπεκλίνετο μετὰ εὐγένεια καὶ πρέπει νὰ σας πῶ, ὅτι ἔχω ρητὴν ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Κόμητα νὰ διαθέσω ὅσα χρήματα θελήσῃ ὁ ἔγγονός του. Λοιπὸν ὁ γίός σας δύναται νὰ βοηθήσῃ ὅλους τοὺς προστατευομένους του.

— Ἀλήθεια! ἀνέκραξεν ὁ μικρός. "Ω! ἀγαπημένη μου! Γιὰ σκέψου πόσα καλὰ θὰ μπορέσουμε νὰ κάνωμε!

— Ναι, μικρὲ μου, εἶπεν ἡ Κα Ἐρολ· καὶ πρέπει νὰ εὐχαριστήσῃς τὸν κύριο ποῦ σοῦ ἔφερε τόσα εὐχάριστα νέα. Ὁ Παπποῦς σου εἶναι πολὺ πλούσιος καὶ ἔχει διάθεση νὰ ἐκτελέσῃ ὅλες τίς ἐπιθυμίες σου.

Ὁ κ. Χάβιζαμ ἐκίνησε μελαγχολικὰ τὸ κεφάλι του, γιατί ἤξερε ποῖο ἐλατήριο ἐσπρωχνε τὸν Κόμητα σὲ τόσες καλωσύνες. «Γέμισέ του τὴν τσέπη λεπτὰ τοῦ εἶχεν εἰπεῖ· εἶναι ὁ μόνος τρόπος ποῦ μπορεῖ νὰ τὸν κἀνῃ νὰ μ' ἀγαπήσῃ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἡ Ἀναχώρηση.

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα ὁ Σέδρικ ἀγόρασε τὰ διάφορα ἀντικείμενα ποῦ ἔλεγε, πῶς θάθελε νὰ δώσῃ στοὺς φίλους του καὶ τοὺς ἐπεσκέφθηκε. Μὲ λίγα λόγια ἐπροσπαθοῦσε νὰ ἐξηγήσῃ στὸν καθένα τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἔφευγε. Ἐκλαιε, τοὺς φιλοῦσε, ἐνῶ αὐτοὶ σαστισμένοι δὲν ἤξεραν πῶς νὰ φανερώσουν τὴν εὐγνωμοσύνη τους.

Ὡς νὰ φθάσῃ ἡ ὠρισμένη ἡμέρα ποῦ ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσουν, ὁ μικρὸς Σέδρικ ἐπροσπαθοῦσε νὰ περνᾷ τίς περισσότερες ὥρες του εἰς τοῦ φίλου του τοῦ κ. Χόμπς ὁ ὁποῖος φαίνονταν πολὺ συγκινημένος καὶ δὲν μποροῦσε νὰ συνειθίσῃ στὴν ἰδέα ὅτι ἀποχωρίζονταν τὸν μικρὸν του φίλο, ἐνῶ τὸ παιδί ἐπροσπαθοῦσε νὰ τὸν καθησυχάσῃ δίνοντάς του τὴν ὑπόσχεση, ὅτι θὰ κατὰφερνε τὸν Παπποῦ του νὰ τὸν

προσκαλέση στὸν Πύργο του κι' ἔτσι νὰ εἶναι πάλι μαζύ.

Ἐπὶ τέλους ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως.

Τὸ μεγάλο πλοῖο μὲ τὰ ψηλά κατάρτια ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση στὸν μικρὸν λόρδον καὶ δὲν ἔπαυε νὰ ρωτᾷ τὴ Μαμά του καὶ νὰ τῆς ζητᾷ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὸ κάθε τι. Ἄλλὰ ἡ κ. Ἐρολ πολὺ συγκινημένη δὲν μποροῦσε νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα. Γιὰ πρώτη φορά ἀποχωρίζονταν τὴν πατρίδα τῆς. Τὸ ἄγνωστο τὴν ἐτρόμαξε καὶ γιὰ τοῦτο μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς συλλογίζονταν πὼς θὰ ἦτο ἀδύνατο νὰ ζήσῃ ὑπὸ τὰς νέας συνθήκας ποὺ τὴν περιμένουν. Ὅλα ἦσαν ἔτοιμα, οἱ ναῦτες στὶς θέσεις των, ἡ ἄγκυρα εἶχε σηκωθῆ ὅταν ξαφνικὰ εἶδαν κάποιον νὰ τρέχῃ βιαστικὸς πρὸς τὸ μέρος των καὶ νὰ πλησιάζει τὸν Σέδρικ. Ἦταν ὁ Δίκ ποὺ κρατοῦσε στὸ χέρι του ἓνα ἄσπρο μεταξωτὸ μαντηλάκι. Ὁ μικρὸς λουστρὸς ἦταν λαχανιασμένος:

— Ἐτρέχα γιὰ νὰ προφθάσω τοῦ εἶπε. Σὰς ἀγόρασα ἓνα μαντηλάκι μὲ τὰ πρῶτα λεπτά ποὺ ἐκέρδισα, ἀλλὰ καθὼς ἔτρεχα στὸ δρόμο ἔχασα τὸ χαρτάκι μέσα στὸ ὅποιο ἦταν τυλιγμένο. Πάρτε το νὰ τὸ φορᾶτε καμμιά φορά στὸ λαιμό σας γιὰ νὰ θυμᾶστε καὶ μένα. Ἐχετε γειά!

Καὶ πρὶν προφθάσει ὁ Σέδρικ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, ὁ Δίκ μὲ δυὸ πηδήματα ἔγινε ἄφαντος μέσα στὸ πλήθος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Στὴ Ἀγγλία.

Στὸ διάστημα τοῦ ταξιδιοῦ ἡ Κα Ἐρολ ἐπροσπαθοῦσε νὰ δώσῃ μὲ τρόπο στὸν μικρὸ νὰ καταλάβῃ ὅτι δὲν θὰ ἔμεναν στὸ ἴδιο σπίτι, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ θὰ κατοικοῦσε σὲ ἄλλο σπίτι ὀλίγα μέτρα μακρύτερα στὸν μικρὸν δῶμο δὲν ἄρесе διόλου αὐτὸ καὶ μὲ ὅλη τὴν προσπάθεια τῆς μητέρας του νὰ τὸν πείσῃ ὅτι ἦταν γιὰ τὸ καλὸ του, ὁ Σέδρικ δὲν φαίνονταν καθόλου εὐχαριστημένος, ἀλλὰ τῆς ἔλεγε διαρκῶς μὲ παράπονο.

— Δὲν μ' ἀρέσει καθόλου αὐτό! Ἄχ! Πὼς ἤθελα νὰ καθόσουνα μαζύ μας.

— Εἶναι προτιμώτερο, ἔλεγεν ἀργότερα ἡ Κα Ἐρολ εἰς τὸν κ. Χάβιζαμ, νὰ μὴ θελήσῃ ὁ Κόμητ νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς λόγους στὸν Σέδρικ. Γιατί, ἂν τοῦ τὸ πῆ, θ' ἀνοιχθῆ χάσμα μεταξύ τους, ἐνῶ ἂν δὲν τοῦ κάμει καθόλου, λόγῳ εἶμαι βεβαίως ὅτι ὁ Σέδρικ μὲν θὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Εἶναι τόσο καλὴ φύσις! Τὸ ταξεῖδι

ἦταν πολὺ καλὸ καὶ ὁ μικρὸς, ποὺ πρώτη φορά ἐταξείδευε στὴ ζωὴ του, ἦταν ἐνθουσιασμένος. Εἶχε πιάσει φιλία μὲ ὄλους τοὺς ναῦτες κι' ἓνας, ὁ πιὸ γέρος ἀπ' ὄλους τοῦ ἄρесе ἰδιαιτέρως, γιὰ τὸ ἔλεγε κάτι περιέργες ἱστορίες ποὺ τὸν ἔκαναν νὰ γελά μὲ τὴν καρδιά του.

Ὅταν ἐφθασαν στὴν Ἀγγλία, μετὰ δώδεκα ἡμέρες, ἦταν βράδυ καὶ ὀμίχλη πυκνὴ ἐσκέπαζε τὴν ἀτμόσφαιρα. Ἐνα ἄμαξι τοὺς ἐπερίμενε στὴν Προκυμαία καὶ τὸ μόνο ποὺ μπόρεσε καὶ διέκρινε ὁ Σέδρικ ἦταν μιὰ ἀπέραντη λεωφόρος μὲ μεγάλα δένδρα. Ἰστέρα ἀπὸ δύο ὥρων ταξεῖδι μὲ τὸ ἄμαξι ἐφθασαν σὲ μιὰ μικρὴ ἔπαυλη — ἐκεῖ ἔπου θὰ κατοικοῦσεν ἡ Κα Ἐρολ καὶ μὲ ἐκπληξή του εἶδεν ὁ Σέδρικ νὰ τοὺς ὑποδέχεται ἡ γρηᾷ ὑπηρετριά των, ἡ Μαίρη.

Ὁ κ. Χάβιζαμ εἶχε προνοήσει γι' αὐτὸ καὶ ἀφοῦ ἐρώτησε τὴ Μαίρη ἂν ἤθελε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κυρία τῆς τὴν εἶχε στείλει μπροστὰ χωρὶς νὰ πῆ τίποτα σὲ κανένα.

Ἡ χαρὰ τῆς Κα Ἐρολ δὲν περιγράφονταν. Δὲν εὔρισκε λόγια νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς πρὸς τὸν κ. Χάβιζαμ γιὰ τὴν εὐχάριστη αὐτὴν ἐκπληξή.

— Ἄν ξέρατε πόσο μεγάλη παρηγοριὰ εἶναι αὐτὴ γιὰ μένα! τοῦ εἶπε μὲ δάκρυα στὰ μάτια. Θὰ ἤμουν τόσο στενοχωρημένη μὲ ξένες.

Καὶ ἡ Μαίρη τῆς ἐφιλοῦσε τὰ χέρια, ἀγκάλιαζε τὸν μικρὸν καὶ δὲν ἤξερε πὼς νὰ δείξῃ τὴ χαρὰ τῆς.

Ἀπεφασίσθη νὰ περάσῃ αὐτὴν τὴν νύχτα μὲ τὴ μητέρα του ὁ Σέδρικ καὶ τὴν ἐπομένην νὰ μείνῃ ταβῆ εἰς τὸν Πύργον. Μόνον ὁ κ. Χάβιζαμ θὰ ἐπήγαινε ἀμέσως εἰς τὸν Κόμητα ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀφίξίν τους.

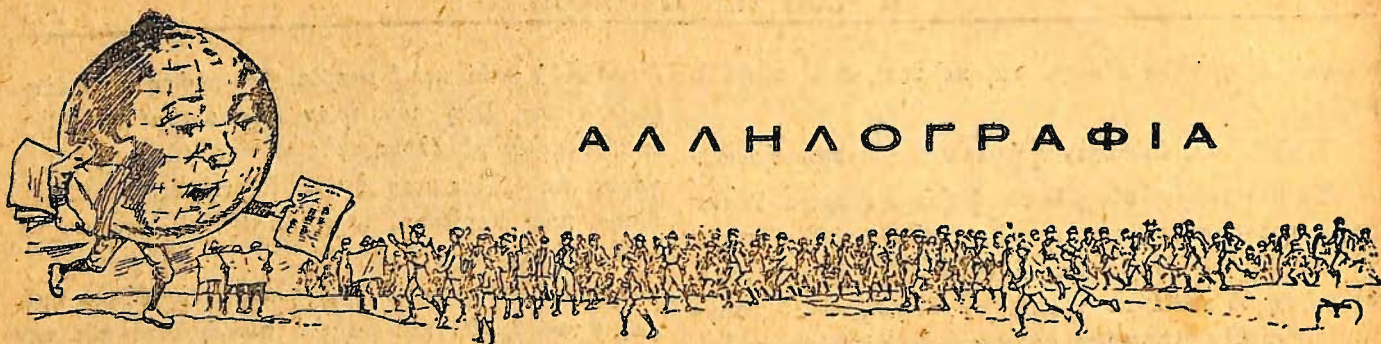
— Θὰ λάβετε τὴν καλωσύνην, εἶπεν ἡ Κα Ἐρολ, νὰ πῆτε εἰς τὸν Κόμητα, ὅτι δέχομαι τὴν κατοικίαν, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὰ χρήματα, τὰ ὅποια θέλει νὰ μοῦ προσφέρῃ.

— Μὰ εἶναι ἡ διατροφή σας κυρία!

— Δὲν μοῦ χρειάζεται. Ἄν τὴν ἐδεχόμουν θὰ ἦταν τὸ ἴδιο ὅαν νὰ ἐπωλοῦσα τὸ παιδί μου.

Ὁ κ. Χάβιζαμ ἐπέμεινε ὀλίγον ἀκόμη ἀλλὰ δὲν ἄργησε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ Κα Ἐρολ ἦταν ἀμετάπειστος καὶ ἔτσι τῆς ὑπέσχθη νὰ ἐπαναλάβῃ ἀκριβῶς τὰ λόγια τῆς εἰς τὸν Κόμητα.

Ἄργα τὴν νύχτα ὅταν ἐφθασε εἰς τὸν Πύργον εὔρε τὸν Κόμητα καθισμένον κοντὰ εἰς τὴν θερμάστρα καὶ ἀντελήφθη ἀμέσως ὁ κ. Χάβιζαμ ὅτι ὁ πε-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίως, κυρίως,

Ἡλίαν Σπηλιόπουλον, Ἐνταῦθα. Ἐλήφθησαν ἄν ἐγκριθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν.

—Δ. Φλωράτον, Ἀργοστόλι. Ἀνέκδοτόν σας ἐλήφθη, ἄν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

—Παναγιώτην Γρίσπον, Ἐρμούπολιν. Ἐλήφθη ἄν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

—Δημοσθένην Δεδίτην, Πειραιᾶ. Ἡ μετάφρασις ἐλήφθη

—Ἀνθυπολοχαγόν Χ. Παπαχαϊζήν, Ἐδεσσαν. Ἐλήφθη ἄν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ. Τὸ φύλλον τῆς 1ης Ἰουνίου σᾶς ἐστάλη, ὥστε φροντίσατε νὰ ἰδῆτε τί συμβαίνει εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον

—Ἰ. Παπαδόπουλον, Καβάλλαν. Ἐλάβαμε τὰς 4 δραχμ. καὶ ἀπαντοῦμεν εἰς τὸν κ. Σαμαράν.

—Στέργ. Σαμαράν, Καβάλλαν. Ἐλάβαμε παρὰ τοῦ κ. Παπαδοπούλου δραχμ. 4 καὶ σᾶς ἐγράψαμεν ἀπὸ 1 Ἰουλίου.

—Χαράλαμπον Μαρῶτην, Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν ἄν ἐγκριθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν.

—Γεώργιον Γεωργιάκαλον, Σμύρνην. Συγχαρητήρια γιὰ τὰς προόδους σας εἰς τ' Ἀγγλικά, μὲ τὴν ἐξάσκηση θὰ συνηθίσετε νὰ ὀρθογράφετε.

—Ἀριστείδην Πετρόπουλον, Πάτρας. Σᾶς ἐγράψαμε ἀπὸ 1 Ἰουνίου καὶ τὸ φυλλάδιον σᾶς ἐστάλη. Ἡ ἀργοπορία ἐπῆλθεν ἐκ μέρους τοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἐκεῖ πρέπει νὰ ὑποβάλλετε τὰ παράπονά σας.

—Γεώργιον Κ. Ζωγραφάκην, Θεσσαλονίκην. Σᾶς ἐγράψαμεν ἀπὸ 1 Ἰουλίου.

—Δ. Καραμπάσην, Βόλον. Τὸ ἐλάβαμε. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας.

—Χ. Ν. Πατσατζήν, Ἐφεδρον Ἀνθυπολοχαγόν, Ἐδεσσαν. Ἡ μετάφρασις σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

—Ἀπόστολον Σαμαράν, Βόλον. Τὰ φυλλάδιά σας ὡς

λάτης του ἦτο περισσότερο νευρικός τοῦ συνήθους.

— Ἦλθεσ λοιπόν; τὸν ἐρώτησε μὲ τραχύτητα. Τί νέα;

— Ὁ λόρδος Φοντλόυ καὶ ἡ μητέρα του ἐφθάσαν καλὰ καὶ ἡ μητέρα του ἐφθάσαν καλὰ καὶ αὐριο τὸ πρωτὶ θὰ σᾶς φέρω τὸν ἕγγονόν σας.

Ὁ Κόμης ἐβήξε μὲ νευρικότητα καὶ ἐδειξε μὲ τὸ χέρι του εἰς τὸν κ. Χάβιζαμ ἕνα κἀθισμα.

— Κἀθησαι, πὲς νὰ σοῦ φέρουν 8, τι θέλεις καὶ διηγῆσου μου 8λα. Τί εἶδους παιδί εἶν' ὁ ἕγγονός μου;

[Ἀκολουθεῖ]

καὶ τοῦ κ. Καραμπάση ἀπὸ 1 Ἰουλίου θὰ στέλλωνται σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία σας.

—Γεώργιον Παπαχαϊζήν, Χαλκίδα. Ἡ μετάφρασις σας καὶ τὰ ἀνέκδοτά σας ἐλήφθησαν ἄν ἐγκριθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν.

—Ἰωάννην Κανελλακόπουλον, Μαθητὴν Β' Γυμνασίου Πύργου. Τὰ φύλλα σᾶς ἐστάλησαν. ὅσα λείπουν σημαίνει ὅτι ἐξηγητήθησαν.

—Βασ. Παπαβασιλείου, Ἄργος. Τὰ φύλλα σᾶς στέλλονται τακτικά, ὥστε φροντίσατε νὰ ἰδῆτε τί συμβαίνει εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Ἐγκόλπιον ἐστάλη.

—Χαράλαμπον Μπαρζοῦκαν, Πρόσκοπον 9ης Ο. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθη ἄν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

—Ἰωάννην Νίκαιναν, Λεβάδειαν. Εἰς τὸν κ. Λάμπαν ἐστάλησαν τὰ φύλλα πού δὲν εἶχε λάβει, φροντίσατε ὁμως νὰ καταστήσετε προσεκτικὸ τὸ Ταχυδρομεῖο γιὰτί ἐμεῖς δὲν καθυστεροῦμε κανένα φύλλο.

—Κ. Μηχηλιδὴν, Σμύρνην. Ἐλήφθη ἄν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

—Πλ. Κουτρέλλην, Μιτυλήνην. Ὁ κ. Κουμῆς ἐνεγράφη ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.

—Δημ. Ράμπαν, Πειραιᾶ. Διὰ τὴν ἀργοπορίαν τῶν φύλλων νὰ παραπονεθῆτε εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον, διότι ἐξ αιτίας μας μόνον τὸ φύλλον τῆς 15ης καθυστέρησεν.

—Μιχ. Λεμὸν, Σμύρνην. Ἐλήφθη ἄν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

—Χρ. Οἰκονόμου, Σπάρτην. Τὸ φύλλον τῆς 15 Ἰουνίου εἶχε καθυστερήσει.

—Φωκίωνα Σοφιανόπουλον, Ζάκυνθον. Φυλλάδια 15ης Μαΐου καὶ 15 Ἰουνίου ἐστάλησαν.

—Χρίστον Γκλόβανον, Μαθητὴν Γυμνασίου, Μεσολόγιον. Τὰ φύλλα στέλλονται τακτικά, ὥστε κυττάξετε τί συμβαίνει εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον.

—Δημήτριον Παπαγγελήν, Πειραιᾶ. Φυλλάδια ἐστάλησαν.

—Χ. Τερπίτην, Ἀβερῶφιον Σχολὴν Λάρισσαν. Σᾶς ἐγράψαμε ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου καὶ σᾶς στέλνωμε τὰ μέχρι τοῦδε φύλλα. Στείλατε τὸ ἀντίτιμον δρ. 4.

—Χρήστον Κορδάτον, Πειραιᾶ. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε τὰ φύλλα σας κατ' οἶκον.

—Γεώργιον Ζωιόπουλον, Ὑπαρχηγον Ι. Ο. Β. Ἐλήφθη ἄν ἐγκριθῆ θὰ δημοσιευθῆ.

—Ἀχ. Σάνουσαν, Πρέβεζαν. Τὸ φύλλο σᾶς ἐστάλη. Πολὺ μᾶς ἐλύπησε τὸ ἀτυχὲς συμβάν τῶν λεμβοδρομιῶν. Ὀρεβουάρ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ὁ Ταχυδρόμος σας

ΤΥΠΟΙΣ Ι. ΒΑΡΤΣΟΥ δόδος Πραξιτέλους 21, Ἀθήναι

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Τὸ τεύχος

Λεπτά 25

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 4 (37)

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ, 11-᾿Αεθ. τήλ. 9-97

ΧΩΡΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Αί ἐκδρομαί καὶ στρατοπεδία καθ' ἕλον τὸ δεκαπενθήμερον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἡ 3ῃ Ὀμάς Ἀθηνῶν μαθητευομένων καὶ προσκόπων ἐξέδραμεν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἀρχηγῶν εἰς ἡμερησίαν ἐκδρομὴν τὴν 7 Ἰουλίου εἰς Σκουντούπη.

Ἡ 9ῃ Ο. Α. ἐξέδραμε τὴν 3ῃν Ἰουλίου εἰς Ἅγιον Νικόλαον τῶν Πάλλων καὶ ἐστρατοπέδευσεν ἐπὶ ἔννεαήμερον εἰς τὸ παρακείμενον ὠραῖον πυκνὸν δάσος. Μετέσχον τῆς ἐκδρομῆς 38, διηλθον ἀριστα ἐργασθέντες προσκοπικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατοπεδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου ἀρχηγοῦ τῆς κ. Ἀγγέλου Φέτση. Ἐπίσης ἡ 11ῃ Ο. Α.

ἐξέδραμον εἰς τὸ ἐν Βούλα στρατόπεδον Ναυτοπροσκόπων Ναυάρχου Clifton Brown τὴν 10 Ἰουλίου καὶ παραμένει ἔτι αὐτόθι ἐν στρατοπέδῳ ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν τῆς Πικραθανασίου. Ἦδη παρασκευάζεται δευτέρα ἐκδρομὴ μετὰ στρατοπεδεύσεως εἰς Βούλαν τῆς 3ῃς Ο. Α. Ναυτοπροσκόπων καὶ ἑτέρα μεγάλῃ εἰς Χαλκίδα ὀκταήμερος μετὰ καταυλισμοῦ εἰς Κηφισίαν, Μαλακιάσαν, Ἐρέτριαν, Βασιλικὰ, Χαλκίδα.

ΣΥΡΟΣ

Αἱ τῆς Σύρου Ὀμάδες ἐργάζονται πολὺ ἐπιτυχῶς, αἱ δὲ διευθύνοντες αὐτὰς δὲν περιορίζονται εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ δρασίαν των, ἀλλὰ ἐπεκτείνουσι αὐ-